

feret Folkethingets Behandling af Finantsloven. Jeg skal hertil bemærke, at dette er en første Behandling. Foraavidt jeg altsaa ved anden Behandling vilde stille Endringsforslag, hvilket jo kunde være meget muligt og som der kunde være afskillig Leilighed til, saa kunde det være hensigtsmæssigt at antyde det ved første Behandling; men det kunde jeg ikke gjøre ved at sige, at Alting var faare godt i Finantsforslaget, saaledes som det nu foreligger, og jeg har derfor været nødt til at gjøre opmærksom paa, hvad der forekom mig mindre hensigtsmæssigt. Det kunde jo ogsaa være, at jeg ikke selv havde ifinde eller ialtsald ikke var aldeles fast bestemt paa selv at stille Endringsforslag, men vilde høre, om Andre deelte mine Betæneligheder ved den Behandling, Sagen havde faaet i det andet Thing. Foraavidt det skulde antydes, at jeg kritiserede paa en vel skarp og skarp Maade, vil jeg bede den høitærede Minister at bruge eens Maalestof for begge Thing, og hvis den høitærede Minister saa vil see det 32te Møde i Folkethinget, Folkethingstidenden Sp. 114—15, vil han vistnok finde, at min Kritik har været meget douce mod den . . .

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at slige Sammenstillinger synes det mig meget ønskeligt at undgaae.

Bjerring: Ja, jeg skal ikke fortsætte dette videre, det forekom mig nødvendigt, at man maatte værgе sig i den Henseende. Naar den høitærede Minister har yttret, at det syntes, som om jeg ikke var tilfreds med den Udførelighed, dette Finantslovsforslag har faaet, saa er det en Misforstaaelse. Jeg yttrede, at flere Poster i Finantsudkastet havde faaet en meget større Udførelighed end tidligere, men jeg yttrede mig aldeles ikke derimod. Med Hensyn til Posten under § 10 E, „Kunstanstalter og Samlinger“, sagde jeg, at jeg ikke fandt det nødvendigt, at Posten just fik den Udførelighed, som den har faaet, og jeg yttrede, ligesom den høitærede Finantsminister, at der ikke var en fuldstændig Ligelighed mellem de forskjellige Poster, idet nogle vare ganske anderledes udførlige end andre. Dernæst gjorde jeg opmærksom paa den Inconsequents — ja, det er maastee

ogsaa en Kritik af det andet Thing — at man der ikke vilde have en tilsvarende Udførelighed med Hensyn til Kunstakademiet, efterat man tidligere Intet havde havt imod den udførlige Fremstilling ved Seminariefonden og Døvstummeinstituttet. Jeg finder det ønskeligt, at denne Udførelighed var bleven beholdt i Finantsloven; men Udføreligheden er beholdt paa nogle Steder og stundt ud paa andre. Med Hensyn til Brændpriserne har jeg nu erfaret — hvad jeg virkelig ikke vidste — at det er Inspectorerne ved de forskjellige Anstalter, som gjøre Overslagene til disses Budget, medens jeg havde troet, at Overslagene revideredes under vedkommende Ministerium, og det var derfor, at det undrede mig, at der endog under samme Ministerium findes opført forskjellige Brændpriser, paa eet Sted 17 Rd., paa et andet Sted 15 Rd. pr. Tavn. Men efter hvad jeg hører, maa jeg antage, at Ministeriet ikke foretager nogen saadan Revision. Hvad § 16 angaaer, er det antydet af den høitærede Minister, at det er nødvendigt at tilføje Bestemmelsen om Tillægsbevilling, fordi der intet Overslag er. Jeg har Intet imod at henvise til en Tillægsbevilling, men naar man gjør det, er det overflødig at give Bevillingen uden nogen Sunnlige ovenfor. Jeg troer, at Paragraphen vil vinde ved at forkortes til den sidste Deel. Søvrigt skal jeg ikke gjøre nogen Indsigelse mod Paragraphen, uagtet jeg, som sagt, ikke billiger den Form, hvori den er kommen fra det andet Thing.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg frakjender ikke den ærede Landstingsmand Ret til at komme med Ytringer, men jeg forklarer ham kun, hvad der vistnok bidrager til at forlænge Forhandlingerne ogsaa andetsteds. Hvis der havde været sagt . . . — ja, det tør jeg maastee ikke komme ind paa; det er vel bedst, at jeg lader det ligge. Jeg skal blot bemærke, at hvad den ærede Landstingsmands Ytringer angik, da indskrænkede han sig ikke til saadanne Forhandlinger, der fik et Resultat i selve Finantsloven, men han omtalte ogsaa Endringer, der ikke fik en blivende Plads i Finantsloven, f. Ex. de omtalte Assessorer. Det viser altsaa, at det er uden Hen-